21/06/2023

Οικουμενικός Πατριάρχης: Η Ορθόδοξη Χριστιανική ενότητα έχει πληγωθεί βαθιά από την εισβολή στην Ουκρανία

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Την έναρξη των εργασιών του Παγκόσμιου Συμβουλίου Εκκλησιών στη Γενεύη κήρυξε σήμερα Τετάρτη 21 Ιουνίου 2023 ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ Βαρθολομαίος.

Ο **Προκαθήμενος της Ορθοδοξίας** στο μήνυμά του αναφέρθηκε για άλλη μια φορά στον πόλεμο που διεξάγει η **Ρωσία** στην **Ουκρανία** ενώ καυτηρίασε και τη στάση του **Πατριαρχείου Μόσχας**. Τόνισε ότι γίνεται μια ιμπεριαλιστική εκστρατεία υπογραμμίζοντας ότι πρέπει να δοθεί τέλος στην άσκοπη και αλόγιστη πολιτικοποίηση της **Εκκλησίας στη Ρωσίας.**

Σημειώνεται ότι το **Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών** (**World Council of Churches – WCC**

) συνεδριάζει από τις 21 έως τις 27 Ιουνίου στη Γενεύη. Φέτος είναι η 75η συνεδρίασή του.

Αποσπάσματα από την ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών

...Για άλλη μια φορά, συγκεντρωνόμαστε ως Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών για να επιδιώξουμε και να επιδιώξουμε ενεργά την ενότητά μας στον Χριστό – στο μυαλό, στην καρδιά, στο πνεύμα και στην πρακτική πραγματικότητα. Σε αυτόν τον κόσμο, όπου η διαίρεση σπέρνεται καθημερινά στην ανθρώπινη οικογένεια, το καθήκον μας είναι ακόμη πιο επείγον.

*Το **Οικουμενικό Πατριαρχείο** αγκαλιάζει με αγάπη και σεβασμό όλους όσους αγωνίζονται για αυτόν τον πολυπόθητο στόχο –από κάθε πλευρά και κάθε παράγοντα των εκκλησιαστικών υποθέσεων– και συνεχίζει την αποστολή του να προσεγγίσει όλες τις χριστιανικές κοινότητες, να βρούμε το κοινό έδαφος που μας επιτρέπει να ανακαλύψουμε την ενότητά μας στον Χριστό – την ενότητα για την οποία προσευχήθηκε, και η οποία είναι η τελική μας μοίρα σε Αυτόν.*

*Η **Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης** συμμερίζεται επίσης τη χαρά της 75ης επετείου από την ίδρυση του **Παγκόσμιου Συμβουλίου Εκκλησιών**, ως ένα από τα ιδρυτικά μέλη του. Η **Αγία Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία** δεν υπερηφανεύεται λιγότερο για τον εμπνευσμένο ρόλο που έπαιξε η περίφημη Συνοδική Εγκύκλιος του 1920 ως «συνταγματικός χάρτης» της διαδικασίας που οδήγησε στην ίδρυση του Συμβουλίου το 1948. Πριν από έναν αιώνα, αυτή η Εγκύκλιος προφητικά επεσήμανε —μεταξύ άλλων— τους κινδύνους που μπορούν « να επιτεθούν στα ίδια τα θεμέλια της χριστιανικής πίστης και στην ουσία της χριστιανικής ζωής και κοινωνίας », όπως ο πόλεμος, που φέρνει στο φως « πολλά ανθυγιεινά συμπτώματα στη ζωή των χριστιανικών λαών , "και συχνά αποκαλύπτει ένα "μεγάλη έλλειψη σεβασμού ακόμη και για τις στοιχειώδεις αρχές της δικαιοσύνης και της φιλανθρωπίας ».*

*Πράγματι, η Ορθόδοξη Χριστιανική ενότητα έχει πληγωθεί βαθιά από την εισβολή στην Ουκρανία από τη **Ρωσική Ομοσπονδία** τον Φεβρουάριο του 2022. Αυτή η βαθιά πληγή, που έχει εξαπλωθεί στην Παγκόσμια Ορθοδοξία, δεν έχει βρει ακόμη ένα «βάλσαμο της Γαλαάδ» κατευνάστε τον πόνο, την απώλεια και την κυνική πολιτική που έχει επιβληθεί στην Ορθόδοξη Εκκλησία.*
*Εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας στο **Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών** που στηρίζει τη Δημοκρατία της Ουκρανίας και του ευσεβούς και ευγενούς ουκρανικού λαού. Ακόμη και τώρα, η εκκλησιαστική παρουσία του Πατριαρχείου Μόσχας στην Ουκρανία αναζητά τρόπους να αποσαφηνιστεί από την επιτιθέμενη Κρατική Εκκλησία υπό τον Πατριάρχη Κύριλλο. Λέμε «Κρατική» Εκκλησία, γιατί η απόδειξη βρίσκεται στην ευθυγράμμιση, όχι στην αυτοεπιβεβαίωση. Αυτή η οξεία*

*και οδυνηρή πραγματικότητα έχει ήδη προκαλέσει γενεαλογική βλάβη στο μέλλον του **Ορθόδοξου Χριστιανισμού** στα **Σλαβικά Εδάφη**. Όλοι προσευχόμαστε για μια γρήγορη και δίκαιη κατάληξη αυτής της περιττής ιμπεριαλιστικής εκστρατείας και για ένα τέλος στην άσκοπη και αλόγιστη πολιτικοποίηση της Εκκλησίας στη Ρωσία. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να επιτρέψουμε να γίνει ο κανόνας ο οπλισμός της χριστιανικής μας πίστης.*

...Οι ορισμοί και οι συμφωνίες θα είναι άχρηστες εάν η «ορθοπραξία» μας δεν συνάδει με την «Ορθοδοξία» μας.
*Τι χρησιμεύει μια κοινή δήλωση για την ειρήνη εάν επιδιώκουμε τον πόλεμο; Ειδικά στον τεχνολογικά κυριαρχούμενο κόσμο μας, όπου η λεγόμενη «Τεχνητή Νοημοσύνη» μπορεί να μιμηθεί την τέχνη των διακηρύξεων μας, χρειαζόμαστε, ακόμη περισσότερο, να φανερώσουμε αυτό που είπε ο Κύριος τόσο ξεκάθαρα σε άλλο σημείο στο **Ευαγγέλιο του Ιωάννη**:*

*....Επομένως, καθώς προσβλέπουμε στα έργα του Θεού που είναι η κλήση μας ως **Χριστιανοί**, ας δεσμευθούμε εκ νέου σε μια αληθινά ανιδιοτελή και ενσυναίσθητη αγάπη ο ένας για τον άλλον και τα οκτώ δισεκατομμύρια συνανθρώπους μας – ο καθένας άξιος και άξιος της αγάπης μας.*

Διαβάστε επίσης: Οι Ευρωπαϊκές Χριστιανικές Εκκλησίες ζητούν μέτρα για την κλιματική αλλαγή, το μεταναστευτικό, τον εθνικισμό, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τον πόλεμο

Διαβάστε ολόκληρη την ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου

World Council of Churches

Central Committee
21-27 June 2023
Geneva, Switzerland

Document No. **PRAY 02**

EN
Original

Opening Prayer Sermon

Wednesday, 21 June 2023

Homily of His All Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew

Beloved Sisters and Brothers in Christ,

Once again, we gather as the World Council of Churches to pursue and actively seek our unity in Christ – in mind, in heart, in spirit, and in practical reality. In this world, where division is sown daily in the human family, our task is all the more urgent.

The Ecumenical Patriarchate embraces with love and respect all who strive toward this longed-for goal – from every side and every actor in ecclesial affairs—and continues its mission to reach out across all Christian communities, to find the common ground that allows us to discover our unity in Christ – the unity that He prayed for, and which is our ultimate destiny in Him.

Truly, truly I say to you: you seek Me, not because you saw signs, but because you ate of the loaves and were satisfied.[1]

Christ's challenge to them was to elevate their minds and hearts – to seek after something more significant than what this world can give. And the people took the bait, as they say. They asked Him:

Τί ποιῶμεν ἵ□ να ἐργαζώμεθα τὰ ἔ□ ργα τοῦ Θεοῦ;
What must we do to work the works of God?[2]

And what does our Lord reply? To believe in Him – to believe that love is greater than hate, faith is greater than doubt, hope is greater than despair, and that sacrificing your life for the sake of others – by unalloyed and altruistic love – is what faith in our Lord Jesus Christ truly means. Here we come to the kernel of the seed and the way forward for all our church communities.

If we are serious about our ecumenical endeavour, and if we genuinely believe that our Lord Jesus Christ is the "Bread of God" that can sustain and nurture this world in every way, then we must "work the works of God" with renewed and enlightened diligence.

Definitions and agreements will be useless if our "orthopraxy" does not conform with our "orthodoxy."

What use is a joint statement on peace if we are pursuing war? Especially in our technologically dominated world, where so-called "Artificial Intelligence" can mimic the artfulness of our declarations, we need, all the more, to manifest what the Lord so plainly said in another place in the Gospel of John:

Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅ□ τι ἐμοί□ μαθηταί ἐστε, ἐά□ ν ἀγάπην ἔ□ χητε ἐν ἀλλήλοις.

By this, will all people know that you are My Disciples if you have love for one another."[3]

My dear and respected Sisters and Brothers in the Lord,

As you all know, to be a disciple of our Lord Christ is to be His follower, His pupil, His apprentice, and a member of His Body, the Church. We all may have different perceptions about what, where, and how the Church is constituted, but there can be no doubt about the sign of a true disciple.

Only love for each other, and our love for an unloved world manifests our worthiness to bear the name "Christian."

If we are judged on anything on that Final Day, it will not be because we subscribed to this declaration or that affirmation. It will be whether we have in any way followed the Master on the path of love.

Therefore, as we look to the works of God that are our vocation as Christians, let us recommit to a truly unselfish and empathetic love for one another and our eight billion fellow human beings – each worthy and deserving of our love.

It is the ultimate ecumenical expression, because without such love, our inter-Christian witness will never be taken seriously by the world or, perhaps, even by our own communities. The results of love are not to be denied. They either impact what we do or they do not. And if they do not, how can we say we are Christ's disciples?

We ask this question without rhetorical intention. In its final verse, our Gospel reading today speaks of eternal life and the resurrection. These are the long-awaited goals, the final destiny of the human family. But

---

[1] John 6:26.
[2] John 6:28.
[3] John 13:35.

the journey to these is a daily living of the truth of the Gospel. And that truth cannot be hidden by any artifice of man.

Brothers and Sisters,

Let us pray that our meeting – our words to one another and our actions with one another – bear the hallmark of the love with which our Lord Jesus Christ loved us. Let this love be the "work" – *τὸ ἔργον* – the chief and principal labour of all our cooperative efforts.

After two thousand long, complex, and complicated years, the Churches cannot hide from the world. And after seventy-five brief years, neither can the World Council of Churches.

We have already received so much – even grace upon grace. We have been nourished and strengthened by the Bread of Heaven, Who feeds us as we are able to receive.

Now, let us manifest the strength of our hearts that the Bread of God grants us by mercy and grace. [4]

And let our strength be the power of love! To the glory of God: Father, Son, and Holy Spirit – to Whom be all honour and praise, now and ever, and unto the ages of ages.

Amen!

[4] Cf. Psalm 104:15 (LXX, 103:15).